

Ik en mijn broer en Giuseppe

We komen uit het zuiden van 't land
ik en mijn broer en Giuseppe.
De aarde dor en de zonnebrand
is er ongenadig heet.
We hadden er heel ons leven verpand
en konden ook niet beletten,
dat elke boom en ook elke plant
van grote dorst bezweek.

We konden niet zomaar gelaten
staan wachten op betere tijden,
we hebben ons land verlaten
en we trokken naar de mijn.

We waren nog jong en zeer elegant
ik en mijn broer en Giuseppe,
en in dat verre regenland
zou alles groener zijn.
Het leek wel het beloofde land,
want naar men ons vertelde
zouden wij daar bij de hoogste stand
ereburgers zijn.

We kregen een bijl en een lamp in de
hand
ik en mijn broer en Giuseppe
we boorden er gaten in de wand
diep onder de grond.

Nu zijn we bij d' eerste burgers van 't
land
maar toch zijn het rare wetten.
Verheven tot de burgerstand
en zwoegen als een hond.

Je weet dan mijnwerkers licht
ontvlambaar zijn,
ze dragen brede broeken en zware
schoenen
en meteen als ze een galerij hebben
doorboord
pakken ze hun boeltje en gaan er
vandoor.
Als ik je zie, zie ik het paradijs,
als ik je middenin de zee zie, is het
alsof ik zweef.

Ze zat op de fiets
en de groentenman passeerde zeer
dicht,
ze zat op het gras in de wei
in het gezelschap van de matrozen.
Als ik je zie, zie ik het paradijs,
als ik je middenin de zee zie, is het
alsof ik zweef.

Dit lied vind je in de suite 'Het zwarte goud', een bundeling van liederen over mijnwerkers en migratie. Het is een Italiaanse traditional, bewerkt door Dirk Van Esbrouck en Frakke Arn. Het beroep van mijnwerker was (is) niet ongevaarlijk: meer dan eens liep het mis met explosieven. Vandaar het cynische tweede deel, een mijnwerkerslied uit de streek van Bergamo: let op meisjes, mijnwerkers zijn licht ontvlambaar, ...